

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא־לאור על־ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל־אביב חיפה באר־שבע

כניסת השבת	6:09	6:24	6:15	6:26
צאת השבת	7:20	7:22	7:21	7:22

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

הלכות תשובה:

מצות התשובה מרפכת משלושה חלקים: עזיבת החטא, חרטה, ודוי.

נעסק כעת בשלבים ובמשמעותם:

עזיבת החטא - אדם שחטא מחליט בלב שלם לעזוב את התנהגותו השלילית. הוא מסיר את הדבר הלא־טוב ממחשבתו, ומקבל עליו שלא לעשות את העברה שוב.

חרטה - האדם מתבונן כמה הרחוק מהקדוש־ברוך־הוא אינו טוב ומצער, וחש רגש של חרטה עמקה על מעשיו הלא־טובים.

ודוי - האדם מתודה בינו לבין עצמו, ואומר בפיו: חטאתי לה', כך וכך עשיתי, אני מצטער וחוזר בי ממעשי, ולעולם לא אחזור עוד לעשות מעשים כאלו.

השלבים הללו בתשובה מועילים לעברות שבין האדם לקדוש־ברוך־הוא. אבל עברות שבין אדם לחברו אינן די בתשובה בלבד. אלא, אם פגע בזולת, חיב לרצות את חברו ולבקש ממנו שיסלח לו על המעשה הלא־טוב שעשה לו. וכן, אדם שגנב מחברו חפץ או כסף, עליו להחזיר לו את מה שנטל ממנו ולשלם לו את חובו ולבקש את סליחתו.

(מקורות: ספר התודעה פרק י"ז, ע' תלז)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

פעם אמר רבי לוי־יצחק מברדיצ'ב בראש־השנה: רבוננו של עולם, אתה צוית "יום תרועה יהיה לכם", ולכן אנו תוקעים מאה קולות. ואלו אנו זועקים כבר אלפי שנים "תקע בשופר גדול לחרותנו" - עד מתי נצפה לתקיעה האחת של הגאולה? (קדושת לוי, הוספות)

נקודה למחשבה

שלום חברים,

השבוע קבלנו חזרה את המבחן הראשון. הצצתי במתח ובסקרנות בראש הדף, ושמחתי לגלות ציון טוב, כפי שצפיתי. כשחזרתי הביתה, הראיתי לאבא ואמא את המבחן. הם כמובן שמחו מאוד ושפחו אותי על חריצותי.

"ומה עם החבר שלמדתי אתו?", התעניין אבא, "האם גם הוא הצליח?"

נסיתי להזכר, ללא הצלחה. "לא יודע", נאלצתי להשיב, "הייתי כל־כך שמח שפשוט שכחתי לשאל אותו".

"דע לה, שהשמחה של יהודי אינה משלמת, כְּאִשׁוּר אֶצֶל הַזּוֹלָת חֶסֶד מִשְׁהוּ", אמר אבא.

"על זה בדיוק למדנו השבוע", ספרה דיני, "מצות 'בכורים' מבטאת שמחה ותודה לה', ולכן לא התחייבו בה עד שכל היהודים זכו לקבל את חלקם בארץ. כלומר, יהודי אינו יכול לשמח בהבאת בכורים, כל עוד חברו אינו 'מסדר'".

"עד כדי כך?", התפלאתי, "בכל דבר צריך להטריד אותי מה עם החברים?"

אבא הנהן והסביר: "עם־ישראל הוא גוף אחד, בו כל האיברים הם כמו איברים שונים, הקשורים אחד בשני. לכן, כל כאב של יהודי צריך להיות מרגש גם אצלנו".

כשהחזרתי את דף המבחן נדעתי שלמדתי משהו נוסף.

שבת שלום, דני

עונג שבת עם צביקי מצחיקי

נא לשמור על קדושת העלון

יעל חסין

אומרי התהלים

ה'חבריא קדישא', תלמידיו הצדיקים של הבעל-שם-טוב הקדוש, נהגו לסעד יחד עמו את סעודות השבת. אולם, לא רק הם זכו להסתופף בצלו. הבעל-שם-טוב נהג גם לקרב את היהודים הפשוטים וחיבב אותם מאוד. גם עובדי אדמה ובעלי מלאכה התארחו על שלחנו בסעודת שבת.

פעם הבחינו התלמידים, כי הבעל-שם-טוב מגלה יחס מיחד דוקא לאורחים הפשוטים, שלא היו תלמידי-חכמים.

אחד מהם זכה להתפד מגביע היין, עליו קדש הבעל-שם-טוב. חבריו קבלו פרוסות לחם, מן החלה עליה ברוך הבעל-שם-טוב, וכך הלאה. לכל ארץ הסעודה פנה הצדיק דוקא ליהודים שנראו 'פשוטים' לכאורה.

למחרת, התקיימה סעודה מיחדת רק לתלמידי ה'חבריא קדישא', ללא אורחים נוספים. הבעל-שם-טוב ישב בראש השלחן, כשרוחו טובה עליו. באותם רגעים, נזכרו כמה תלמידים בסעודה שהתנהלה בליל-שבת.

"מדוע העניק הצדיק קרובים כה מיחדים לאותם יהודים, שאפלו אינם מבינים את דברי התורה שלו?", כך הרגרו לעצמם התלמידים, וביניהם גם המגיד ממזריטש.

הבעל-שם-טוב כמו קרא את מחשבותיהם. פניו הרצינו והוא דבר אודות מעלתם של יהודים בעלי-תשובה. כשסיים, החל לשיר זמירות שבת.

לאחר מכן, בקש הבעל-שם-טוב מתלמידיו שכל אחד יניח את ידיו על כתפי חברו. הם שרו יחד בדבקות גדולה, עד שהבעל-שם-טוב בקש מהם לעצם את עיניהם. גם הצדיק הניח את ידיו הקדושות על התלמידים שישבו לצדו, והתלמידים הרגישו כי הם נשאבים לעולם אחר.

קולות ערבים נשמעו באויר, פסוקי תהלים שנאמרו מתוך תחנונים ורגש רב. התלמידים התרגשו מאוד, ודמעות זלגו מעיניהם לנכח התהלים שנאמרו בכונה כה מיחדת. כל אחד מהם התפלל שיזכה גם הוא לעבד את השם בכזו התמסרות ואמונה.

כאשר הסיר הבעל-שם-טוב את ידיו פסק המראה, והתלמידים פקחו את עיניהם. הם היו נתונים תחת הרשם החזק של אמירת התהלים כשהסביר להם רבם: "הקולות ששמעתם, אלו הם פסוקי התהלים אותם אומרים האנשים הפשוטים, מתוך תמימות ואמונה".

מלים אלו הסירו כל ספק מלב התלמידים, והם הבינו את הנהגתו של הבעל-שם-טוב.

רבי שניאור זלמן, בעל התניא

זמן: נולד בח"י באלול תק"ה (1745), והסתלק בכ"ד בטבת תקע"ג (1813).

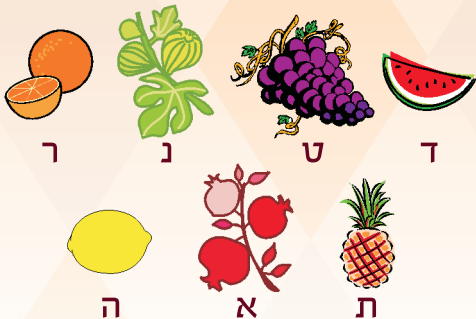
מקום: חי ברוסיה. נולד בעיירה ליאדי, ונטמן בעיר האדיטש.

אודותיו: נולד בברכתו של הבעל-שם-טוב (שאף הוא נולד בח"י באלול) ואמו נדרה שתקדיש אותו לה'. הוא הקה צעיר תלמידיו של המגיד ממזריטש ויסד את חסידות חב"ד. עסק בנגלה ובנסתר, ומבין חבריו ידועים: ספר התניא, שלחן-ערוך הרב ועוד.

ספור: בהיותו בגיל שלוש הביאו אותו הוריו לבעל-שם-טוב, שייסר את שערותיו. לאחר שהבעל-שם-טוב גזז את שערותיו וברכו, בקש שיחזרו לביתם, מבלי לספר היכן היו. כאשר שאל הילד מי גזז את שערותיו, השיבה לו אמו: "זהו סבא".

משתעשעים

לפניכם פירות שונים. חברו את האותיות שתחת הפירות אותם הביאו למצוות ביכורים, ותקבלו מילה הקשורה לקיום מצווה זו.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגיליון 228: "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם". הזוכה: יוסף יצחק כהן, כפר חב"ד.

לזכות הרך הנולד **מנחם מענדל ינון** שיי' **שפדוב** יזכו הוריו שיחיו לגדלו יחד עם ילדיהם שיחיו לתורה, חופה ומעשים טובים

פרטים והרשמה בבית חב"ד

ילדים מכל העולם מתאחדים יחד
בכתיבת ספר תורה שנכתב בירושלים העתיקה

לכל ילד/ה אות אחת בלבד!

נרשמים ומקבלים הכיתה תעודה יפה עם שם הילד וציון הפרשה שבה מופיעה האות שנקנתה

יש לי אות
 בספר התורה
 המיוחד
 של ילדי ישראל